

РЕШЕНИЕ

№ 2184

гр. София, 04.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **7253** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от адвокат М. М., процесуален представител на Й. Г. М., срещу решение от 27.05.2013г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 107 състав, по нахд № 21341, по описа за 2012г. С последното е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 47279 от 20.09.2012г. на началника на Административно-наказателна дейност (АНД), Отдел „Пътна полиция” (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 100,00 лв. за нарушение на чл. 6, т. 1, пр. 2 Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП.

Касаторът излага твърдения за неправилност на съдебното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения-касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК). Излага съображения, че съдът неправилно е възприел фактическата обстановка и неправилно е кредитирал показанията на актосъставителя и свидетеля, посочен в акта за установяване на административно нарушение (АУАН), като не е приел за достоверни показанията на свидетелите на касатора. Изразено е

искане оспореното решение да бъде отменено и съответно отменено наказателното постановление. В съдебното заседание, касаторът не се представлява. Представено е писмено становище от процесуалния му представител.

Ответникът - редовно призован, не взема становище по касационната жалба и не изпраща представител за участие в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София - град, VII касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 47279 от 20.09.2012г., издадено от началника на АНД при отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установена следната фактическа обстановка: На 09.09.2012г. около 16:25 часа в [населено място] М. управлявал л.а. „Мерцедес”, рег. [рег.номер на МПС] по бул. Н. П. и на кръстовището с бул. М. водачът навлязъл в кръстовището на червен сигнал и преминал при светещ червен сигнал на работещата в нормален режим светофарна уредба. Нарушението било установено от служители на ОПП при СДВР. Съставен е АУАН № 47279/09.09.2012г. за нарушение на чл. 6, т. 1 2 ЗДвП. Въз основа на горния акт на 20.09.2012г. е издадено наказателно постановление, от началник АНД, при ОПП-СДВР, с което за нарушение на чл. 6, т. 1, пр. 2 ЗДвП на Й. М. е наложено административно наказание глоба в размер на 100,00 лева на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка е установена въз основа на приобщените по делото писмени доказателства - АУАН № 47279/09.09.2012г., заповед № 1з-1687/02.07.2010г. на министъра на вътрешните работи, както и гласните доказателства, съдържащи се в показанията на свидетелите У., Р., О. и В..

Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление като е приел, че Й. Г. М. е осъществил от обективна и субективна страна нарушение по чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП (в сила от 07.08.2012г.) като не е изпълнил задължението си по чл. 6, т. 1, пр. 2 от ЗДвП да спазва светлинните сигнали и да не преминава при светофар, който не разрешава това.

Правилно е възприето от въззивния съд, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на оспореното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган и при спазване на изискванията на чл. 34 ЗАНН. По съществото на спора, след като е обсъдил доказателствената съвкупност и в съответствие със същите съставът на СРС законосъобразно е приел, че касаторът е осъществил виновно състава на вмененото му нарушение по чл. 6 т. 1 предл. 2 от ЗДвП. Постановеното от районния съд съдебно решение не страда от наведените касационни основания.

Правилно Софийският районен съд е приел установеното с показанията на

актосъставителя и свидетеля, посочен в акта. Безспорно е, че тези свидетели са присъствали при извършване на нарушението. Показанията им са непротиворечиви и съответстват на останалия доказателствен материал. И двамата свидетели са имали видимост към кръстовището, на което е преминал управлението от Й. М. автомобил. Запознати са с механизма на работа на светофарните уредби и синхронизираното функциониране на отделните светофарни уредби. Също така непосредствено са възприели преминаването от страна на касатора на червен сигнал на светофарната уредба.

Съгласно чл. 7, т. 1, б. „б” от Наредба № 17/01г. светлинен сигнал с немигащ червен цвят означава „преминаването е забранено”, което въвежда за водачите на ППС задължение „да спрат преди стоп-линията, преди пешеходната пътека или преди линията, на която е поставен светофарът, когато стоп-линия и пешеходна пътека не са очертани; когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището”.

Съгласно чл. 6, т. 1 от ЗДвП участниците в движението следва да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Предвид тази разпоредба и наличието на съответния сигнал на светофарната уредба, преминаването на Й. М., като водач на моторно превозно средство, по смисъла на § 6, т. 11 ДР на ЗДвП, на червен сигнал съставлява безспорно нарушение.

Съгласно чл. 189, ал.5, т.1 от ЗДвП наказва се с глоба 100 лв. водач, който преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването. Наложено административно наказание съответства на предвиденото в законовата разпоредба.

По изложените съображения, съставът на АССГ намира, че като е приел за безспорно установено извършването на административното нарушение от Й. М. при така възприетата фактическа обстановка, Софийският районен съд е постановил законосъобразен съдебен акт, който не страда от релевираните пороци и следва да бъде оставен в сила.

Ето защо на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд - София град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.05.2013г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 107 състав, по нахд № 21341 по описа за 2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.